

هَيْزِنِيرْگ، بُرْن، و پاؤلی

در ژوئن 1925، ورنر هَيْزِنِيرْگ [1] (که آن موقع در گتینگن [2] دستیار ماکس بُرْن [3] بود) برای معالجه ی بیماری ی تبیونجه آش به مرخصی رفت. در بازگشت مقاله‌ای آماده کرده بود، که شکل نهایی ی آن را در نیمه‌ی اول ژوئیه به بُرْن سپرد تا اگر بُرْن چیز جالب‌ی در آن دید چاپ شود. امروز این مقاله را تولد کوانتمکانیک جدید می‌شمارند.

بُرْن به فاصله‌ی کمتر از یک هفته پس از خواندن دست‌نویس مقاله‌ی هَيْزِنِيرْگ، متوجه شده بود کمیت‌ها ی کوانتمی یی که در آن مقاله به کار رفته در واقع ماتریس‌اند، شرط کوانتش - هَيْزِنِيرْگ به نوعی عناصرها ی قطری ی جابه‌جاگر مکان و تکانه را می‌دهد، و حدس می‌زد عناصرها ی غیرقطری ی این جابه‌جاگر باید صفر باشند. اثبات صفر بودن این عناصرها ی غیرقطری ساده نبود. بُرْن برای شرکت در نشست انجمن فیزیک آلمان به هائیفر می‌رفت، که در قطار با ولfgang کانگ پاؤلی [4] ملاقات کرد. آن‌جا با او راجع به مقاله‌ی هَيْزِنِيرْگ، ماتریس‌ها، و مشکل عناصرها ی غیرقطری صحبت کرد، و از او پرسید آیا می‌خواهد در این زمینه هم کاری کند. اما پاؤلی می‌گفت اهالی ی گتینگن مشتاق فرمول‌بندی‌ها ی پیچیده و کسل‌کننده‌اند و فقط دارند استعدادها ی فیزیکی ی هَيْزِنِيرْگ را با این ریاضیات بی‌صرف‌شان تلف می‌کنند.

[1] Werner Heisenberg

[2] Göttingen

[3] Max Born

[4] Wolfgang Pauli